Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж3 15/25
16.7.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија, Весне Филиповић председника већа, Весне Дамјановић и Весне Павловић-Нинковић, чланова већа, у парници тужиоца Друштво за инжењеринг, производњу и услуге "Millenium team" d.o.o. Београд, са седиштем у Београду, ул. Жанке Стокић бр. 39, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, ул. Његошева бр. 28а, против тужених Dan Graf d.o.o. Beograd са седиштем у Београду, ул. Алексе Ненадовића бр. 19, АА и ББ, обојица из ..., чији је пуномоћник Дејан Богдановић, адвокат из Београда, ул. Влајковићева бр. 28, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду П3 142/21 од 08.10.2024. године, у седници већа одржаној дана 16.07.2025. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П3 142/21 од 08.10.2024. године у ставовима другом, трећем, четвртом, петом и шестом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу седмом изреке пресуде Вишег суда у Београду П3 142/21 од 08.10.2024. године, те се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац Друштво за инжењеринг, производњу и услуге "Millenium team" d.o.o. Београд, да туженима Dan Graf d.o.o. Beograd и АА исплати износ од 209.026,00 динара на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу осмом изреке пресуде Вишег суда у Београду П3 142/21 од 08.10.2024. године, те се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац Друштво за инжењеринг, производњу и услуге "Millenium team" d.o.o. Београд, да туженима Dan Graf d.o.o. Beograd, АА и ББ исплати износ од 90.000,00 динара, на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженима накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 38.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, ставом првим изреке је дозвољено преиначење тужбе учињено поднеском од 12.12.2023. године.

Ставом другим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца Друштво за инжењеринг, производњу и услуге "Millenium team" d.o.o. Beograd, којим је тражио да се утврди да је тужени АА повредио пословни углед тужиоца објављивањем недопуштених информација, у тексту под насловом: "Јеремић: Отимање Врањске Бање" од дана ... године, објављен на интернет сајту медија "данас.рс" као и у тексту под насловом: "Павловић: Продаја Института Јарослав Черни" фирми Миленијум тим због контроле градње метроа" од дана ... године објављен на интернет сајту медија "данас.рс".

Ставом трећим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени "Дан Граф" д.о.о. Београд да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због објављивања неистинитих информација у тексту под насловом: "Јеремић: Отимање Врањске Бање" од дана ... године објављен на интернет сајту медија "данас.рс" као и у тексту под насловом "Павловић: Продаја Института Јарослав Черни" фирми Миленијум тим због контроле градње метроа" од дана ... године објављен на интернет сајту медија "данас.рс" исплати износ од 100 евра у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од дана ... године па до коначне исплате.

Ставом четвртим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени ББ из ... да одмах по пријему, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са сајта "данас.рс" уклони текст под насловом "Јеремић: Отимање Врањске Бање" од дана ... године објављен на интернет сајту медија "данас.рс" као и текст под насловом "Павловић: Продаја Института Јарослав Черни" фирми Миленијум тим због контроле градње метроа" од дана ... године објављен на интернет сајту медија "данас.рс".

Ставом петим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженом ББ поновно објављивање следећих информација: "Председник Народне странке Вук Јеремић је изјавио данас да је нетранспарентна продаја Врањске бање фирми Миленијум тим једна од отимачина иза којих стоји врх власти, а које ће по промени власти бити детаљно испитане, процесуиране и поништене, а имовина одузета након што буду доказане злоупотребе"; "Јеремић је истакао да је Миленијум тим један од симбола корупције која је завладала Србијом и

један од "најнапреднијих механизама легализације претакања и отимања државних и народних средстава у приватне џепове", саопштила је Народна странка; "Обећавам да ће приватизација Врањске бање и сличних отимачина бити детаљно испитана, процесуирана и поништена, а биће одузета сва имовина стечена на тај начин" рекао је Јеремић; " Миленијум тим и Галенс имају за циљ да они који данас дрмају Србијом после промене власти буду богати и угледни грађани, елита и инвеститори који ће удобно уживати у плодовима свог "рада" а заправо марифетлука, током година на власти" рекао је Јеремић" и истакао да се то "неће догодити"; "Кључ програма Народне странке је формирање специјалног тужилаштва за високу корупцију, које ће испитати све сумњиве послове, а Миленијум тим је један од највећих асова који ће бити испитани. Биће донет закон којим ће бити предвиђено одузимање имовине чије се порекло не може доказати. Миленијум тим то не може да докаже без отварања Пандорине кутије", рекао је Јеремић; "Потпредседник Народне странке Мирослав Алексић рекао је да се Миленијум тим појавио после трећег неуспешног тендера и купио изворишта са најтоплијом лековитом водом у Европи, температуре 94 степена Целзијуса, као и специјалну болницу у бањи"; "Потом је држава Србија мМиленијум тиму из буџета доделила 10 милиона евра бесповратне помоћи. Приватна фирма је купила Врањску бању, а онда јој је држва то надокнадила. Тако са државним парама државна имовина прелази у приватно власништво" рекао је Алексић"; "Председник Градског одбора Народне странке Врање Ђорђе Ристић је рекао да је Миленијум тим у Врањској бањи купио незавршени хотел у власништву ПИО Фонда, а потом и стационар и хотел Железничар и то све за укупно свега милион евра, наводи се у саопштењу"; "Одборник Народне странке у Скупштини Београда Милош Павловић изјавио је данас да власт намерава да стави под потпуну контролу Институт за водопривреду "Јарослав Черни" који даје мишљења за пројекте попут метроа и изградње станова на Макишком пољу, а да је најбољи начин да то уради продајом фирми Миленијум тим, блиској властима"; " Познато је да је Миленијум тим фирма ангажована на пројектима од круцијалног значаја за власт, попут Београда на води, и да ће сигурно бити ангажована на изградњи метроа станова на Макишком пољу, рекао је Павловић за Newsmax Adria"; "Властима је потребно да такве ствари ставе под контролу, а то могу да ураде једино тако што ће то спровести кроз приватну фирму, јер је на тај начин лакше контролисати људе који би требало да потпишу неке документе. Власт жели да тај институт, у којем раде признати стручњаци, стави под контролу, а то може само преко фирме коју власт контролише".

Ставом шестим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца Друштво за инжењеринг, производњу и услуге "Миленијум тим" д.о.о. Београд, којим је тражио да се обавеже тужени ББ да одмах по пријему, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, без коментара и о свом трошку, објави увод и изреку ове пресуде на сајту "данас.рс".

Ставом седмим изреке је обавезан тужилац да туженом "Дан Граф" д.о.о. Београд и АА на име трошкова парничног поступка исплате износ од 157.276,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Ставом осмим изреке је обавезан тужилац да туженом "Дан Граф" д.о.о. Београд, АА и ББ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 45.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против наведене пресуде, жалбу су благовремено изјавиле парничне странке, и то тужилац побијајући је у ставовима другом, трећем, четвртом, петом, шестом, седмом и осмом изреке из свих законом прописаних разлога, а тужени побијајући је у ставовима седмом и осмом изреке, из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка су парничне странке образложено тражиле.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у ожалбеном делу у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" бр.72/2011 са изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба тужиоца неоснована, док је жалба тужених делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом тужиоца посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ... године је на интернет порталу данас.рс објављен текст под насловом "Јеремић отимање Врањске бање", чија садржина гласи: "Председник Народне странке Вук Јеремић је изјавио данас да је нетранспарентна продаја Врањске Бање фирми Миленијум тим једна од отимачина иза којих стоји "врх власти" а које ће по промени власти бити детаљно испитане, процесуиране и поништене, а имовина одузета након што буду доказане злоупотребе. Јеремић је и истакао да је Миленијум тим један од симбола корупције која је завладала Србијом и један од "најнапреднијих механизама легализације претакања и отимања државних и народних средстава у приватне џепове", саопштила је Народна странка. "Обећавам да ће приватизација Врањске Бање и сличних отимачина бити детаљно испитана, процесуирана и поништена, а биће одузета сва имовина стечена на тај начин" - рекао је Јеремић. "Миленијум тим и Галенс имају за циљ да они који данас дрмају Србијом после промене власти буду богати и угледни грађани, елита и инвеститори који ће удобно уживати у плодовима свог рада, а заправо марифетлука, током година на власти" рекао је Јеремић. Јеремић је истакао "Кључ програма Народне странке је формирање специјалног тужилаштва за високу корупцију, које ће испитати све сумњиве послове, а Миленијум тим је један од највећих асова који ће бити испитани. Биће донет закон којим ће бити предвиђено одузимање имовине чије се порекло не може доказати. Миленијум тим то не може да докаже без отварања Пандорине кутије" рекао је Јеремић и додао "Миленијум тим пикира да узме и Институт за водопривреду "Јарослав Черни" једини такав институт у југоисточној Европи. Потпредседник Народне Странке Мирослав Алексић рекао је да се Миленијум тим "појавио после трећег неуспешног тендера и купио изворишта са најтоплијом водом у Европи, температуре 94 степена Целзијуса, као и специјалну болницу у бањи". "Потом је држава Србија Миленијум тиму из буџета доделила 10 милиона евра бесповратне помоћи. Приватна фирма је купила Врањску Бању, а онда јој је држава то надокнадила. Тако са државним парама

државна имовина прелази у приватно власништво", рекао је Алексић. Председник Градског одбора Народне странке Врање Ђорђе Ристић рекао је да је Миленијум тим у Врањској бањи купио незавршени хотел у власништву ПИО фонда, а потом и стационар и хотел Железничар и то све за укупно свега милион евра, наводи се у саопштењу". Приликом објављивања текста стављена је напомена "пише ФоНет". Текст објављен од стране тужених представља комбинацију текстова вести која је објављена од стране агенције ФоНет под насловом "Пандорина кутија приватизације" и информација садржаних у саопштењу Народне странке поводом конференције од 06.02.2021. године објављеним на сајту Народне странке.

Дана ... године је на интернет порталу "данас.рс" објављен текст под насловом "Павловић: Продаја Института Јарослав Черни" фирми Миленијум тим због контроле градње метроа", чија је садржина следећа: "Одборник Народне странке у Скупштини Београда Милош Павловић је изјавио данас да власт намерава да стави под потпуну контролу Институт за водопривреду "Јарослав Черни" који даје мишљења за пројекте попут метроа и изградње станова на Макишком пољу, а да је најбољи начин да то уради продајом фирми Миленијум тим, блиској властима. "Познато је да је Миленијум тим фирма ангажована на пројектима од круцијалног значаја за власт, попут Београда на води и да ће сигурно бити ангажована на изградњи метроа и станова на Макишком пољу" рекао је Павловић за Newsmax Adria. Павловић је навео да је Плану детаљне регулације за Макишко поље претходила Студија о изводљивости, коју је израдио Институт за водопривреду "Јарослав Черни" која "није угледала светлост дана" пренела је Народна странка. "Властима је потребно да такве ствари ставе под потпуну контролу, а то могу даураде једино тако што ће спровести кроз приватну фирму, јер је на тај начин лакше контролисати људе који би требало да потпишу неке документе. Власт жели да тај инсититут, у којем раде признати стручњаци, стави под контролу, а то може само преко фирме коју власт контролише", додао је Павловић. Приликом објављиавања текста стављена је напомена "Пише: Бета". Текст је идентичан са текстом који је објављен на сајту Бете дана .. године. Тужиоцу је признат индивидуални жиг по пријави жига од 02.02.2012. године, те је уписан у ретгистар и налази се у важности од 02.02.2022. године. Према билансима успеха за тужиоца, утврђено је да су пословни приходи тужиоца у 2020. години износили 9.308.442,00 динара, у 2021. години износили 11.303.549,00 динара, у 2022. години 16.155.860,00 динара, те у 2023. години 22.279.144,00 динара. Из исказа законског заступника, утврђено је да је Миленијум тим купио Врањску Бању и Институт Јарослав Черни.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца неоснован, обзиром да је током поступка из исказа законског заступника тужиоца утврђено да за 21 годину рада компаније иста расте и стално се повећава број запослених људи, да су лидери на тржишту Републике Србије у пословима грађевине и инфраструктуре, те да су тачни наводи у тексту да је тужилац купио Врањску Бању и Институт Јарослав Черни као и то да од државе треба да добију 10 милиона евра, па имајући у виду да текст садржи истините информације, које представљају став и мишљење лица чије су изјаве пренете о пословању тужиоца, као и то да се спорни текстови баве темом од општег интереса о којој јавност има право да буде обавештена, то првостепени суд налази да јавни интерес претеже над захтевом за заштитом угледа тужиоца, па је применом одредби члана 5, члана 9, члана 15, члана 79, члана 112, 113, 114 и чланом 115 Закона о јавном информисању и медијима, те члана

189 став 2, члана 200 и 277 Закона о облигационим односима, те члана 10 Европске Конвенције за заштиту људских права и основних слобода, одлучено као у изреци. Првостепени суд је нашао да тужилац није доказао да је као последица објављивања ових информација губитак послова тужиоца, те отказивања пословне сарадње са партнерима и банкама, те није доказао да је дошло до пада вредности жига у којем је обухваћено цело пословање компаније и његова репутација, будући да није опредлио у чему се исто огледа, да ли су се текстови и на који начин манифестовали на његово пословање, профит, те имајући у виду чињеницу да су се пословни приходи знатно повећали из године у годину, то је оценио да пословни углед тужиоца није могао бити доведен у питање писањем тужених и одбио тужбени захтев као неоснован, као и захтев за уклањање два текста са интернет сајта, захтев за поновно објављивање и захтев за објављивање увода и изреке пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стању, првостепени суд је правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку довољне и јасне разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд као правилне.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно логично и недвосмислено произилази из доказа изведених у првостепеном поступку, па наводима жалбе тужиоца чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда није доведено у сумњу.

Наиме, чланом 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода је у ставу 1 прописано право сваког на слободу изражавања и да ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти без обзира на границе. Према ставу два овог члана, пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима или казнама прописаним законом и неопходним у демократском друштву, у интересу националне безбедности, територијалног интегритета или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа и права других, спречавања у откривању обавештења добијених у поверењу или ради очувања ауторитета и непристрасности судства. Слобода медија заједмчена је и чланом 19 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Стандардима Европског суда за људска права који се односе на слободу изражавања прокламовану чланом 10 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), у предметима који се тичу медија национална дискреција је ограничена интересом демократског друштва да осигура и очува слободну штампу. Слично томе тај интерес ће имати велику тежину код утврђивања да ли је то ограничење било сразмерно легитимном циљу који су ограничењем желели постићи, што се мора учинити на основу члана 10 став 2 ЕКЉП "*Thoma v Luxemburg, 29.03.2001,* представка бр. 38432/97, тачка 48". Приликом утврђивања да ли је ограничење слободе медија било сразмерно легитимном циљу који се ограничењем желео постићи на основу члана 10 став 2 ЕКЉП-а треба узети у обзир и да се, у складу са стандардима Европског суда за људска права, медији не могу обавезно сматрати одговорним за изјаве других особа, иако могу сносити одређену одговорност кад на пример усвоје или потврђују одређене изјаве, али да ипак није оправдано, уопштено говорећи, сматрати их одговорним за

изјаве других: “кажњавање новинара за помоћ у ширењу изјава других лица озбиљно би угрозило допринос који штампа даје расправи о питањима од јавног интереса и то не би требало разматрати, осим у ситуацијама када за то постоје изразито јаки разлози (“*Jersild v Denmark,* 23.09.1994., представка бр. 15890/89, тачка 35”).

У конкретном случају, предмет спорних новинарских текстова представља пренето саопштење Народне странке односно изјаве њихових функционера са конференције за штампу од 06.02.2021. године, те саопштење исте странке објављено претходно на сајту агенције ФоНет и Бета, које се бави питањем корупције, злоупотребе државних средстава и куповине државне имовине, чији је фокус преношење изјава трећих лица у вези пословања Миленијум тима и указивање међусобне пословне везе ове фирме са носиоцима јавних функција, јесте тема од јавног интереса, јер јавност има оправдани интерес да се упозна са овим дешавањима и исто доприноси јавној дебати и расправи у друштву.

Уредник и новинар су дужни да са пажњом примереном околностима, пре објављивања информација које садрже податке о одређеној појави, догађају или личности провере њено порекло, истинитост и потпуност, сходно члану 9 ЗЈИМ, док су преузете информације, идеје и мишљење дужни да пренесу веродостојно и потпуно, а ако се информација преузима из другог медија, да наведу и назив тог другог медија. И по оцени овог суда, спорни текстови са пратећим насловом објављени на интернет порталу “данас.рс”, представљају преузету информацију, односно у целости пренето саопштење странке са сајта и изјаве њених функционера, које саопштење су тужени пренели веродостојно и потпуно, без измена и изношења неких личних ставова аутора, те се приликом објављивања текста тужени позивају на то саопштење као извор информација, на шта указује и употребљена формулација “Пише ФоНет”, “Пише Бета”. Наслов оба текста веродостојно одговара садржини тог саопштења, које је верно пренето, а сам контекст целог текста указује да је нагласак на изјавама трећих лица. Нису прекорачили опсег добијених информација, односно нису ушли у домен произвољне разраде текста, која није утемељена на доказима, нити текст садржи било какве вредносне судове, односно не представља противправну инкриминацију која је недопуштена и ствара слику о тужиоцу.

Провера истинитости информација подразумева пажњу примерену околностима конкретног случаја, а да ли је истинитост информација проверена са довољном пажњом, анализира се у контекст у разумних, новинару доступних мера и средстава. У конккретној ситуацији, осим што и овај суд налази да је информација пренета онако како је и гласила, из утврђеног чињеничног стања произилази и то да су објављене информације у погледу куповине Врањске Бање и Института Јарослав Черни и добијања државног новца, тачне информације и да је примерено датим околностима исказан одговарајући степен новинарске пажње, будући да ни законски заступник тужиоца није спорио тачност истих, како то правилно првостепени суд закључује. Тужени, односно новинари туженог су имали довољно основа да информацију сматрају истинитом, а што се не пресуђује субјективно, већ је реч о објективној подесности да се изазове убеђење о истинитости.

Чак и да се прихвати навод тужиоца у жалби да део текста односно изјава страначког функционера “Јеремић је истакао да је Миленијум тим један од симбола

корупције и најнапреднијих механизама легализације претакања и отимања државних и народних средстава у приватне џепове" и да ће "приватизација Врањске бање и сличних отимачина бити детаљно испитана, имовина сва стечена на тај начин одузета", представља недопуштену информацију увредљивог садржаја којом се руши пословни углед тужиоца, исто не води другачијем пресуђењу, обзиром да се у таквом случају посматрањем целог текста и наслова јасно долази до закључка да исте представљају критичко мишљење, став и мишљење лица чије су изјаве пренете, а да тужени нису усвојили и потврдили овакве изјаве, већ су веродостојно и потпуно цитирали у складу са употребљеним терминима и интерпункцијским знацима. Осим тога, околност да у тексту постоје и поједине информације које нису у потпуности примерене, не значи да су оне узрок евентуалне штете по тужиоца, јер се од новинара не може тражити апсолутна тачност објављених информација као у судском поступку и за слободу изражавања тј. за изношење и преношење чињениничних исказа није нужно постојање доказа њихове апсолутне тачности, а спорни текстови се односе на питање од јавног интереса, као што је питање корупције и злоупотреба државног новца, па би досуђивање накнаде штете тужиоцу представљало прекомерно задирање јавне власти у слободу изражавања и вид цензуре, те тужилац мора трпети извештавање јавности о пословању и када оно није афирмативно.

Са свега наведеног, правилан је закључак првостепеног суда да су тужени испоштовали дужну новинарску пажњу и поступали у свему у складу са одредбом члана 9 ЗЈИМ, будући да су тужени пренели веродостојно саопштење у коме се износе сумње повезаности тужиоца и политичких функционера, без изношења сопствених неприхватљивих тврдњи, а које објављене информације су у битном и потврђене од стране самог законског заступника тужиоца, који у свом исказу није спорио тачност информација да је Миленијум тим купио Врањску бању и Институт Јарослав Черни, као и да треба да добију од државе 10 милиона евра, а поводом којих је и у ствари објављен овај текст и поводом којих тужилац потражује накнаду штете. Код таквог стања ствари, а супротно жалбеним наводима тужиоца, јасно произилази да су новинари туженог имали легитимни циљ, што представља питање од јавног интереса, јер је текст као целина везан за догађаје о којима јавност има оправдани интерес да буде информисана, па у таквој ситуацији штампа не сме да се сматра одговорном чак и ако се докаже да су поједине чињенице нетачне, као и у случају када нема доказа да је опис дешавања изнесен у овим текстовима био у потпуности нетачан (као у предмету *Dalban v Romania,* представка бр. 28114/95, пресуда од 28. септембра 1999, став 49).

Неосновани су наводи жалбе тужиоца којима се указује да првостепени суд није правилно утврдио чињенично стање када је нашао да пословни углед тужиоца није повређен и да тужилац није претрпео штету, будући да је по налажењу овог суда, првостепени суд правилно оценио изведене доказе, појединачно и у међусобној вези, а затим на основу резултата целокупног поступка (чл. 8 ЗПП) дао јасне разлоге које чињенице сматра доказаним. Стога се не доводи у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања до којег је првостепени суд дошао по свом уверењу, у складу са установљеним начелом слободне оцене доказе. Наиме, да би се оштећеном лицу у овом случају тужиоцу признало право на накнаду материјалне штете коју потражује због нарушене пословне репутације – угледа, потребно је постојање узрочно последичне везе између догађаја којим је штета изазвана и настанка материјалне штете по тужиоцу, односно поред осталих услова, потребно је да буде испуњен и услов да је повреда

проузроковала последицу у виду губитка у пословању, изгубљеној добити, престанку сарадње са другим тржишним субјектима. Тужилац, и по налажењу овог суда, није доказао да је због објављених текстова дошло до губитка послова и отказивања пословне сарадње са партнерима и банкама, нити да је дошло до пада вредности жига, будући да ови наводи нису поткрепљени релевантним доказима из којих би се могло на несумњив начин утврдити да је тужилац, услед оваквог писања тужених, имао проблема са другим правним субјектима и да је у том смислу претрпео штету. Напротив, из писаних доказа и исказа законског заступника произилази супротан закључак - да тужилац није трпео новчане губитке, обзиром да су се пословни приходи тужиоца од дана објављивања текстова знатно повећали из године у годину и да је компанија у сталном расту, како то наводи законски заступник у исказу. Стога је правилна одлука суда којом је одбијен захтев за накнаду материјалне штете јер тужилац није доказао да је штету претрпео.

Цењени су и други наводи тужиоца које је истицао у жалби, али како нису од значаја и не могу довести до другачије одлуке у овој правној ствари, то нису ни посебно образлагани сходно овлашћењу из одредбе члана 396 став 1 ЗПП.

Међутим, жалбом тужених се основано указује да је одлука о трошковима поступка, садржана у ставовима седмом и осмом изреке, донета погрешном применом материјалног права, из разлога што првостепени суд није признао туженима трошкове увећане на име заступања више странака, сходно Тарифном броју 12 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Наиме, Тарифним бројем 12 се прописује да када адвокат брани или заступа више странака, награда му се по овом основу додатно увећава за сваку радњу коју предузима за по 50% за другу и сваку наредну странку, те се у овом случају увећани износ награде обрачунава у односу на сваку процесну радњу појединачно тако што се награда за заступање једне странке увећава процентом који одговара броју странака које адвокат заступа у тренутку када се процесна радња предузима. Одредбом члана 163 Закона о парничном поступку је прописано да о накнади трошкова одлучује суд на одређени захтев странке, те да је странка дужна да у захтеву определи врсту и износ трошкова за које тражи накнаду.

Будући да су тужени у трошковнику определили врсту и износ трошкова за које тражи накнадуи да су определили и тражили увећане трошкове поступка за сваку предузету радњу и странку појединачно, то им припада награда увећана за 50 % за другу странку, па су туженима Дан Граф д.о.о. Београд и АА, применом члана 150, 153 и 163 ЗПП према опредељеном захтеву за накнаду трошкова признати потребни и оправдани трошкови за вођење спора и то за састав одговора на тужбу и два поднеска износ од 40.500,00 динара, на име заступања од стране пуномоћника адвоката на 3 одржана рочишта износ од 60.750,00 динара, на име приступа пуномоћника на 4 неодржана рочишта износ од 54.000,00 динара, који износи су претходно увећани за 50% на име заступања две странке, као и на име судске таксе на одговор на тужбу по 26.888,00 динара, који трошак су сносили тужени, све по АТ и ТТ важећој у време пресуђења.

Применом цитираних законских одредби, туженима су признати трошкови које су сносили и након преиначења тужбе у погледу трећетуженог ББ, и то на име састава једног образложеног поднеска од стране пуномоћника адвоката износ од 18.000,00

динара, на име заступања на два одржана рочишта износ од 54.000,00 динара, те на име приступа на једно неодржано рочиште износ од 18.000,00 динара, који износи су претходно увећани за 100% на име заступања још две странке, а све по Адвокатској тарифи важећој у време пресуђења.

Са свега наведеног, првостепена пресуда је морала бити преиначена у ставу седмом и осмом изреке, а на укупан досуђени износ призната је и досуђена тражена законска затезна камата и то почев од дана извршности одлуке па до коначне исплате, у складу са одредбом члана 324 и 277 ЗОО.

Неосновано је указивање тужених у жалби да им припадају трошкови на име састава још два образложена поднеска од 03.12.2021. године и 17.05.2024. године, обзиром да исти нису били нужни и неопходни за вођење ове парнице.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 и 401 тачка 3 ЗПП, донета је одлука као у ставу првом, другом и трећем изреке ове пресуде.

Имајући у виду да су тужени делимично успели са жалбом у другостепеном поступку, то им, сходно одредби члана 153 и 162 ЗПП, припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка сразмерно успеху у другостепеном поступку, односно за који део је и преиначена одлука о трошковима поступка, и то у износу од 36.000,00 динара на име састава жалбе и таксе на жалбу 2.370,00 динара, те је применом члана 165 став 2 ЗПП, одлучено као у ставу четвртом изреке ове пресуде.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен, будући да није успео са жалбом, те је применом члана 165 ЗПП одлучено као у ставу петом изреке.

Председник већа-судија
Весна Филиповић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић